

gittandi, moratusque est in solitudine Pharan. Deinde duxit & alias uxores de filiis Evæi Chananæi, qui habitabant juxta montes Gelboë, non longè à mari Galilææ, ubi mons quidam ab ejus inhabitatione denominatus est Seir, quem scilicet tunc possedit, quum Jacob è Mesopotamia rediret: id quod & hinc probari potest, quia quum Jacob timeret occursum fratris sui, occurrerunt illi angeli Dei, ut trepidum cor roborarent, quos appellavit Mahanaim, hoc est *castra*, unde & locus ille Mahanaim cœpit vocari, Gen. xxxii. 1, 2, 3. constat autem locum illum esse in monte Galaad, Mons Gal.
laad.

qui tribui Gad cessit in sortem. Mons itaque Seir, qui est in tribu Gad, non longè abest à montibus Gelboë atque civitate Bethsan, ubi scilicet Jordanis ingreditur mare Galilææ, à quo loco littus Jordanis orientale est duarum tribuum & dimidiæ usque ad campesria Moab sub monte Abarim. A quo si ulterius in ejusdem fluvii littore contra Austrum procedas, transibis terram Moab usque ad Petram deserti, Petra de
serti. quæ nunc Krac dicitur, cui pars quædam terræ Ammon succedit, pertingens ad Mare mortuum, & hinc usque ad montem Seir, qui conjungitur deserto Pharan juxta Cadesbarne, habens à latere desertum Sinai.

C A P. V I.

Iter ab Acone versus Eurum.

Nunc aliam prosequamur lineam, ab Acone scilicet consueto more exordium facientes, & contra Eurum iter dirigentes. Igitur si ad hanc plagam gressum moveris, primò occurret Cana Galilææ, quatuor distans leucis ab Acone. Hinc sunt duæ leucæ versus meridiem ad villam Ramam nomine, quæ sita est sub monte, qui Nazareth usque pertingit. A Rama est una leuca & dimidia, ad villam quandam, quæ, olim grandis, fuit vocata Abelina, distans à Dotaim media leuca versus orientem, de qua in libro Judith fit mentio Judith. iiii. 13. & Judith. vii. 12. De Abelina est una leuca ad montem Bethulia, ubi Judith occidit Holofernem, qui mons per Bethulia totam ferè cernitur Galilæam, habens adhuc pulchra quædam ædificia, sed plures ruinas. A Bethulia est una leuca ad civitatem Tyberiadis, eundo, scilicet, inter Orientem & Austrum supra mare Galilææ, à qua mare Galilææ dictum est mare Tyberiadis. Hæc olim vocata est Cinereth, & ab ea mare Cinereth, sed ab Herode instaurata in honorem Tyberii Cæsaris, Tyberias est vocata. Habet solum fertile & pingue, terminaturque ad eam regio Decapoleos, de qua Jacobus patriarcha Hierosolymitanus sic ait in libro, quem de Terra Sancta composuit: Regionis Decapoleos fines sunt mare Galilææ ab oriente, & Sidon magna ab occidente, & hæc est latitudo ejus. In longitudine verò incipit à civitate Tyberiadis, & vergit per littus maris Aquilonare usque in Damascum. Dicitur autem Decapolis à decem principalibus ejus civitatibus, quarum nomina sunt hæc, Tyberias, Sephet, Cedès Nephtalim, Assor, Cæsarea Philippi, Capernaum, Jonitera, Bethsaida, Corozaim & Bethsan, quæ etiam Scythopolis est appellata. A Tyberiade contra Occidentem sunt sex leucæ, & à Cana Galilææ tres contra Austrum ad Sephorum oppidum & castrum, unde Joachim pater beatæ Virginis oriundus putatur: & est in tribu Aser juxta vallem Carmelon. A Sephor sunt tres leucæ contra Austrum ad Nazareth civitatem Galilææ, ubi Christus conceptus & educatus fuit. Distat ab Acone septem leucis. Extra eam civitatem ad spatiū unius stadii est locus, quem appellant saltum Domini, ubi Judæi volebant Jesum præcipitare, sed subito elapsus manibus eorum, in latere montis opposito inventus est. Ab isto monte videtur mons Thabor & Hermon, villa Endor, Naim & Jezraël, atque ferè tota planicies campi Esdrelon. A Nazareth duabus leucis versus Orientem est mons Thabor, in quo dominus transfiguratus fuit, Matth. xvi. 1, 2. Sunt in eo adhuc ruinæ variæ palatiorum & turrium, quæ hodiè sunt latibula leonum & aliarum bestiarum. In pede Australi hujus montis, contra villam Endor, prope viam, quæ dicit à Syria in Ægyptum, est locus, ubi Melchizedec dicitur occurrisse cum pane & vino Abraham redeunti à cæde quatuor regum, Gen. xiv. 18. In pe-

de